

УДК 725

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВНУТРІШНЬОГО ПРОСТОРУ СУЧАСНОГО КОНЦЕРТНОГО ЗАЛУ

Котенко Н. В.¹, студ., Цимбалова Т. А.², канд. арх., доц.
ННІ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури»
Українського державного університету науки і технологій
¹ 20053arc.kotenko@365.pdaba.edu.ua, ² zimbaloat@gmail.com

Постановка проблеми. У контексті розвитку культурної інфраструктури України зростає потреба у сучасних концертних залах, здатних відповідати вимогам акустичного комфорту, функціональної гнучкості та архітектурної естетики. Архітектурне формування концертного залу – це не лише питання інженерного забезпечення, але й цілісна просторово-пластична концепція, яка передбачає взаємозв'язок між формою, звуком, світлом, рухом глядача та художньо-емоційним впливом архітектури. Особливо актуальною проблема побудови концертних залів є для міста Дніпро, яке має потужний мистецький потенціал, але обмежену кількість сучасно обладнаних концертних майданчиків. Більшість існуючих залів побудовані в радянський період і не відповідають сучасним технічним та інклюзивним стандартам.

Метою дослідження є виявлення ключових принципів формування внутрішнього простору сучасного концертного залу, з урахуванням актуальних нормативних вимог, акустичних характеристик, інженерних технологій.

Результати дослідження показують, що ключовими параметрами формування простору є геометрія залу, матеріали оздоблення та планувальні зв'язки із допоміжними зонами, а саме:

1. Акустичні параметри та об'ємно-просторові рішення: ретельна увага має приділятися вибору об'ємно-просторової форми залу (тип «виноградник», класичний «підковоподібний» або «віялоподібний»), яка визначає основні характеристики звукового поля. Сучасні зали використовують конфігурації типу «виноградник» (Philharmonie Berlin), «віялоподібний» (Walt Disney Concert Hall) або «гнучкий бокс» (Elbphilharmonie Hamburg). Ці підходи дозволяють забезпечити рівномірний розподіл звуку та зручну візуальну орієнтацію глядачів.

2. Функціональна гнучкість: дозволяє використовувати зал для концертів, конференцій, театральних вистав. Це досягається за рахунок трансформованих сценічних платформ, змінних рядів крісел, мобільних перегородок тощо.

3. Світлотехнічні та матеріальні рішення: світло і колір значною мірою впливають на психоемоційне сприйняття залу. Обшивка з деревини, перфорованих панелей, звукопоглинаючих та дифузних елементів відіграє ключову роль у досягненні потрібної якості звучання, а нові системи динамічного освітлення дозволяють адаптувати простір під різні типи подій.

4. Безпека та евакуація: важливо забезпечити оптимальне розміщення евакуаційних виходів, систем протипожежного захисту, що прописані у відповідних розділах ДБН В.2.2-16:2019.

5. Інклюзивність: зали мають бути повністю інклюзивними – передбачати пандуси, ліфти, спеціальні місця для людей з обмеженими можливостями, навігацію зі шрифтом Брайля.

Висновок. Формування внутрішнього простору сучасного концертного залу є багатофакторним процесом, що включає як технічні, так і естетичні аспекти. Застосування новітніх акустичних рішень, використання якісних матеріалів, дотримання нормативних

вимог безпеки та створення інклюзивного середовища дозволяє створити простір, який буде відповідати сучасним запитам глядачів і виконавців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДБН В.2.2-16:2019. Культурно-видовищні та дозвілєві заклади. Київ : Укрархбудінформ, 2019.
2. ДБН В.2.2-3:2018. Будинки і споруди. Громадські будинки та споруди.
3. ДБН В.2.2-17:2006. Доступність будинків і споруд для маломобільних груп населення. Київ : Укрархбудінформ, 2007.
4. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд. Київ : Укрархбудінформ, 2018.
5. Лінда С. М. Архітектурне проектування громадських будівель і споруд: Навчальний посібник. Львів : «Львівська політехніка», 2010. 608 с.
6. Бородченко Н. В. До проблеми формування внутрішнього простору сучасного концертного залу [Текст]. *Наукові записки. Серія: Мистецтвознавство*. 2012. № 3. С. 249–253.
7. Пекарчук О. П., Метелюк М. М. Сучасні тенденції в дизайні концертних залів. *Комунальне господарство міст. Серія : Технічні науки та архітектура*. 2020. Т. 1. С. 192–198.